

Юлия Спиридонова

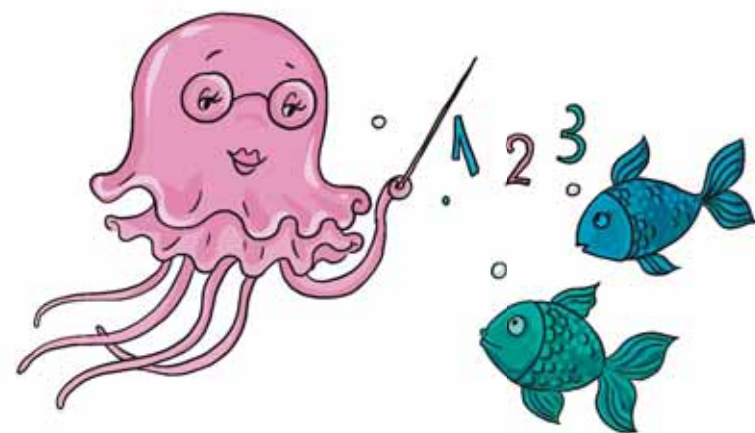

Приключенията на ДЖИГО

Художник
Станимира Петрова

Издателство „Фюм“

Приключенията на Джиго

Автор Юлия Спиридонова

Художник Станимира Петрова

© Издателство „Фют“

ISBN 978-619-199-683-4

Съдържание

Джиго заминава за пустинята	5
Джиго спасява океана	10
Джиго отива на Марс	15
Джиго отива на училище (но само за малко)	21
Джиго и чудовището под леглото	26
Джиго и избягалата приказка.....	31
Джиго спасява Коледа	36
Джиго и видеоиграта	41
Джиго и щърбата детска градина	46
Джиго пристига в България	50

ДЖИГО ЗАМИНАВА ЗА ПУСТИНЯТА

Далече, далече, чак на другия край на света, растеше голямо дърво. В клоните му имаше къщичка. В нея не живееше птиче, а едно необикновено момченце, което се казваше Джиго. То беше много, много умно, защото носеше очила. Беше съвсем дребничко, с червена коса, с милион лунички и с две издадени напред зъбчета. Това момченце го виждаха само животните, птиците и децата, а за възрастните то беше невидимо.

Веднъж едно фламинго донесе черупка от кокосов орех. Черупката беше надраскана цялата, но Джиго веднага позна, че това не е просто черупка, а маймунско писмо. Беше пълно с грешки, но какво да се прави – маймунските писма са си такива.

Ето какво пишеше в него:

*Скъпи ми Джигу,
Моля те ила в моя оъзис и накарай
това противно крукудилище да спре
да мъ турмози чи ни могъ повичи!*

Чупчи

Джиго веднага пое към пустинята, за да помогне на маймунчето Чупчи.

Какво е това пустиня ли? Веднага ще ви дам рецептата:

Рецепта за пустиня

*Съберете на едно място всичкия пясък на Черно море.
Това е страшно много пясък, нали? Поръсете няколко щипки
сухи тревички и кактуси.*

*Изстискайте една туба вятър – докато се получи гъста
пясъчна буря. Не забравяйте да прибавите и връзка камили.
И най-важното – не добавяйте нито капка вода!*

А сега печете на много силно слънце.

Моля, скрийте рецептата, за да не я намери баба ви и да
я сбърка с рецепта за мусака. Защото пустинята не е никак
приятна на вкус, нито пък съдържа разни полезни неща,
като витамини например.

Сигурно си мислите: не стига, че пустинята не става за ядене,
ами не става и за живеене. Не сте прави. В пустинята има чудни
местенца, наричат се оазиси. Няма да ви давам рецепта, стига
сме готвили. Само ще ви разкажа за един такъв оазис насред
пустинята – със синьо езеро, високи палми и палави майmunки.

Джиго прелетя над два континента с помощта на птиците
и преплува два океана с помощта на делфините.

Най-накрая пристигна в оазиса, където завари Чупчи
да замерва „крукудилището“ с кокосови орехи.

А „крукудилището“ дразнеше майmunчето:

– На! На! На! Чупчи е майmunско прасе!

Така викаше крокодилът и се плзеше от езерото.

